

Petrus

veertigdagentijdkalender 2025

~~~~~  
**Als nieuw!**  
*Heilig je leven*



Protestantse  
Kerk

Vindplaats van  
geloof, hoop en liefde



## Woord vooraf

Het thema van deze veertigdagentijdskalender is 'Als nieuw! Heilig je leven'. Het is een uitnodiging om ons in deze bijzondere tijd op weg naar Pasen te bezinnen op onze relatie met God, onszelf en onze naaste.

De kalender sluit aan bij het jaarthema 'Als nieuw! Leven in het licht van Gods koninkrijk' van de Protestantse Kerk. De verschillende weekthema's roepen ons op om dat koninkrijk niet passief af te wachten, maar juist in actie te komen. Bijvoorbeeld door te vasten, naar Jezus te komen en ons leven te heiligen. Jezus stelt ons op scherp: we worden opgeroepen om verantwoordelijkheid te nemen voor onze medemens, de schepping en de samenleving. Welke keuzes maken wij, welke omkeer heb jij, hebben wij, heeft de wereld nodig?

Voor elke dag is er een overdenking, aangevuld met liederen, gebeden en citaten. Zo komen we iedere dag een stapje dichterbij Pasen. Een gezegende Veertigdagentijd gewenst!

**Tip:** Volg de veertigdagentijdskalender ook online via [petrus.protestantsekerk.nl/veertigdagentijd](https://petrus.protestantsekerk.nl/veertigdagentijd). Hier vind je elke dag actuele inspiratie die aansluit bij de overdenkingen in deze kalender.

Veertig dagen nog tot Pasen,  
soms een tocht door de woestijn  
om te leren en te vragen  
hoe je duister kunt verjagen  
om met Pasen klaar te zijn.  
Veertig dagen, weken, jaren,  
wachten, weten en ervaren  
dat iets nieuws, verandering  
met vreugd en moeite samenging.

Marijke de Bruijne  
Uit *Als de graankorrel sterft...* Narratio 1996

## Over de auteurs



Ds. René de Reuver  
Scriba van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland  
*Meditaties 5 t/m 8 maart, 20 april*



Ds. Martijn van Leerdam  
Predikant-directeur van de Pauluskerk in Rotterdam  
*Meditaties 9 t/m 15 maart*



Ds. Irma Pijpers-Hoogendoorn  
Predikant van de Protestantse Gemeente Zutphen  
*Meditaties 16 t/m 22 maart*



Ds. Sophie van den Berg-Hofstee  
Predikant van de Maartenskerkgemeente in Doorn  
*Meditaties 23 t/m 29 maart*



Ds. Ardin Mourik  
Predikant van Het Witte Kerkje in Huis ter Heide en  
studentenhuisvestingsregisseur namens het Ministerie van  
Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening  
*Meditaties 30 maart t/m 5 april*



Ds. Matthijs Geluk  
Directeur van Stichting Epafraas voor geestelijke zorg aan  
Nederlanders die gedetineerd zijn in het buitenland  
*Meditaties 6 t/m 12 april*



Ds. Esther van Schie  
Predikant voor migranten, directeur van Stichting Geloofsinburgering  
en voorganger van de multiculturele gemeenschap ICU Gouda  
*Meditaties 13 t/m 19 april*



## Weekthema: Heel worden

### Inleiding op het begin van de Veertigdagentijd

De Veertigdagentijd begint op woensdag, zesende halve week voor Pasen. Het feest van de opstanding vier je niet zomaar, daar gaat een tijd van bezinning en inkeer aan vooraf. In deze weken volgen we Jezus op zijn weg naar kruis en opstanding. We beginnen op Aswoensdag. Op die dag kun je op je voorhoofd een kruisje van as van de verbrande palmtakken van Palmzondag vorig jaar laten tekenen. Hierbij klinken bijbelwoorden die je herinneren aan je kwetsbaarheid en vergankelijkheid.

Heel worden, leven in het licht van Gods koninkrijk, heeft niets van doen met stoerheid, je sterk maken, ik-ten-koste-van-anderen. Integendeel, heel worden begint met inkeer, met omkeer naar God en de ander, in het besef van je eigen kwetsbaarheid. Het begint met sterven om te leven.

Ds. René de Reuver

### Aswoensdag 5 maart – Lezen: Psalm 57:1-7

*‘Wees mij genadig, God, wees mij genadig, want bij U is mijn leven geborgen.’*  
– Psalm 57:2

#### Zwarte zeep

Heb jij op Aswoensdag wel eens een askruisje op je voorhoofd laten tekenen? Ik kan het je aanraden. Het is bijzonder om aan het begin van de Veertigdagentijd op deze manier gestempeld te worden. En daarbij te horen: stof ben je, en tot stof zul je weerkeren’ (Genesis 3:19).

Dat askruisje en die aangrijpende bijbelwoorden zijn niet bedoeld om je de put in te drukken. Zeker, het askruisje zet een streep door al onze grootspraak. Maar als zwarte zeep wil het je schoonwassen van het waanidee dat je perfect moet zijn. Het bijbelwoord logen straft elk idee van onsterfelijkheid. Askruisje en bijbelwoord verwijzen naar een andere werkelijkheid: die van Gods genade, zichtbaar in de kruisdood van Jezus. Op de weg achter Hem aan is je leven geborgen.

**Tip:** Zing lied 57a *‘De merel fluit’* als morgenopening.

### Donderdag 6 maart – Lezen: Jesaja 57:15-19

*‘In hoogheid en heiligheid zal Ik tronen met hen die gebroken zijn en nederig van geest.’* – Jesaja 57:15

#### Gods thuis

Waar woont God? Bij wie is Hij thuis? Om dit te ontdekken moet je Jezus scherp voor ogen houden. We bekijken ons snel. We kunnen zomaar denken dat God, de Hoge en Verhevene, thuis is bij mensen die maatschappelijk in hoog aanzien staan en alles goed voor elkaar hebben. Zegen verwarren we nog wel eens met voorspoed.

De profeet Jesaja leert ons veel scherper te zien. Bij wie God thuis is? Bij zijn lijdende knecht. De knecht, door mensen veracht (lees Jesaja 53). Bij Hem en bij zijn volgelingen is God thuis. Bij mensen die net als ‘de man van smarten’ gebroken worden en nederig van geest zijn. Verkijsk je niet. De hoge God ziet laag. Hij laat zich vinden bij gebrokenen en oprechten van hart. Bij hen is Hij thuis.

**Tip:** Lees Lied 157a, couplet 3. Welk commentaar levert dit vers bij het nieuws dat vandaag in de krant staat?



God, schenk ons de kracht  
 dicht bij U te blijven,  
 dan zal ons geen macht  
 uit elkander drijven.

Lied 418:1




## *Weekthema:* Krachtig in de Heer

De Veertigdagentijd is een tijd van bezinning en inkeer. Dat is niet voor tere zieltjes. Om de grote vragen toe te laten en je eigen leven op het spel te zetten, moet je stevig in je schoenen staan. De beproeving van Jezus in de woestijn is geen inkoppertje. 'Leef zo dat het God behaagt', schrijft Paulus, en dat is een waagstuk van formaat.

Hoe houd je dat vol? Hoe blijf je overeind als het stormt om je heen? Wat staat ons te doen, en waar halen we de kracht vandaan om te blijven doorzetten? Over deze vragen gaat het de komende week. Jezus en Paulus nemen ons daarbij op sleeptouw. Ze laten zien dat de kracht niet altijd uit jezelf hoeft te komen. Maar dat betekent allerminst dat je er niets voor hoeft te doen.

Ds. Martijn van Leerdam



Wij worden de handen van God.  
Wij geven zijn woord een gezicht.  
Zo doen wij wat God voor de wereld wil doen.  
Hij is de Heer, die zijn mensen vertrouwt  
en zijn liefde is echt,  
want Hij doet wat Hij zegt.  
Hij is de Heer, onze liefde is echt  
als wij doen wat Hij zegt.

Uit *Medemens* 5

## Woensdag 12 maart – Lezen: Psalm 91:1,9-16

*Zijn engelen geeft Hij opdracht over je te waken waar je ook gaat.* – Psalm 91:11

### In de schaduw

Hamid is 55 jaar en leeft al 32 jaar in Nederland. Hij is gevlucht voor de Algerijnse burgeroorlog. Tijdens de oorlog heeft hij verschrikkelijke dingen gezien. Daarom wil hij nooit meer terug. Maar in Nederland heeft hij nooit een verblijfsvergunning gekregen. Als gevolg daarvan heeft hij jarenlang op straat geleefd.

Ik las Psalm 91 met Hamid. Hij reageerde negatief. “Waar zijn nu die engelen die deze psalm belooft?”, vroeg hij zich af. “Hoe kan het dat sommige mensen geluk hebben, en andere mensen door pech worden achtervolgd?”

Na een tijdje kwam hij er toch op terug. “Jullie hebben mij geholpen”, zei hij. “Nu woon ik in de kerk, het huis van God, in de schaduw van de Ontzagwekkende.”

**Gespreksvraag:** *Waar is het huis van God voor bedoeld?*

## Donderdag 13 maart – Lezen: 1 Tessalonicenzen 2:14-20


*Want wie is onze hoop en vreugde?* – 1 Tessalonicenzen 2:19

### Het kwaad

Als ik vertel dat ik van de Pauluskerk in Rotterdam ben, dan lijkt het soms alsof ik ineens een paar centimeter groei in de ogen van de mensen om mij heen. Toch weten we allemaal dat de kerk niet volmaakt is. Integendeel. De ‘broeders en zusters van Gods gemeenten’, zoals Paulus het zegt, hebben er maar al te vaak een puinhoop van gemaakt. Ook wij zijn daar medeverantwoordelijk voor. Zo zijn de eerste verzen uit de bijbeltekst van vandaag vaak misbruikt voor antisemitisme en vreemdelingenhaat. “De joden hebben onze Heer gedood”, zei men dan, waarbij genoegzaam verzwegen werd dat onze Heer zelf ook een vrome jood was. Net als zijn eerste leerlingen.

Het kwaad is dichtbij, realiseert Paulus zich in vers 18, maar niet op de plek die hij verwacht.

**Gebedsintentie:** *Bid eens voor de kerk, en voor iedereen die lijdt onder het kwaad dat uit naam van Bijbel, kerk en geloof werd en wordt gedaan.*



~~~~~  
Zoek zijn aangezicht waar vreugde is:
wie zingt, ziet met hartsogen,
ziet soms poorten even opengaan.
Hem leren loven wordt een eeuwigheid.

Lloyd Haft, *naar Psalm 100*
Liedboek, p. 279

Weekthema: Het is al begonnen ...

Vaak ben ik een beetje jaloers op de leerlingen van Jezus. Drie jaar lang hebben ze met Jezus mogen optrekken en rondtrekken. Ze hebben vooraan gestaan en Hem alles horen zeggen en zo de meest fantastische ervaringen meegemaakt, zoals de verheerlijking op de berg.

Dit mee te mogen maken zou het leven in het licht van Gods koninkrijk zoveel makkelijker maken voor ons als gelovigen. Maar toch lijkt de status van de leerlingen niet zo rooskleurig te zijn als je misschien zou denken. Vaak roepen ze om meer geloof. Ook zij moeten dus goed hun best doen om Gods licht te zien doorbreken in hun wereld. Of leggen ze zichzelf te veel verwachtingen op en is hun geloof, hoe klein ook, al genoeg?

Ds. Irma Pijpers-Hoogendoorn

Luister naar de Welbeminde,
luister naar de zoon, mijn knecht:
wie de levensweg wil vinden
zal volbrengen wat hij zegt.

Hoor naar Mozes die bevrijdde
uit de angst, het slavenland,
en u als een herder leidde
naar de rust, uw vaderland.

Luister naar Elia's woorden
die hij vurig tot u sprak
en de goden die bekoorden
als een storm in stukken brak.

Hoor naar hem die voor u uitgaat
en de Schriften heeft volbracht,
zie het licht dat voor u opgaat,
groet de morgen die u wacht.

Lied bij de tweede zondag van de
Veertig Dagen

Henk Jongerius
Uit *Voor onderweg. 101 schriftliederen.*
Gooi en Sticht, Kampen 2005

Zondag 16 maart – Lezen: Lucas 9:28-36

Meester, het is goed dat wij hier zijn, laten wij drie tenten opslaan ... – Lucas 9:33

Een glimp van het koninkrijk

Er zijn van die momenten die je je als nieuw laten voelen. Een verkwikkende wandeling door de natuur, een dagje wellness, een kloosterweekend. Momenten waarvan je hoopt dat ze nooit over zullen gaan. Petrus, Johannes en Jakobus beleven nu zo'n moment. Tijdens het bidden gaat de hemel open, en zien ze een glimp van Gods koninkrijk. Petrus' voorstel is verleidelijk, maar toch is dat niet de bedoeling. Hun weg gaat verder, en de ervaring zal hen kracht geven. Hoewel ze het wel moeten doen met de herinnering.

In onze tijd hebben we de luxe om onze herinneringen vast te leggen. Met onze telefoon maken we ergens gewoon een foto van. Zodat we, als we nog eens door de foto's scrollen, die herinnering nog eens kunnen herbeleven. Hoewel veel van dit soort herinneringen niet op beeld zijn te vatten.

Tip: *Met mijn kinderen kijk ik vaak vakantiefoto's om onze reizen opnieuw te beleven. Heb je een foto van een onvergetelijk moment? Een mooie opstap voor een mooi gesprek!*

Gebed

Goede God,

*In ons leven beleven we zo veel,
we kunnen het niet allemaal onthouden.
Maar er zijn momenten die in ons geheugen gegrift staan,
omdat we ons verbonden wisten met mensen om ons heen,
of omdat we ons dicht bij U voelden.
Wij danken U voor deze momenten,
en bidden U:
als we deze momenten niet ervaren,
maar ze wel nodig hebben,
wees ons dan ook nabij.
Amen*

'Zonder vrede, recht en werk zal niemand hier blijven'

“Het leven op de Westbank is onveilig en deprimerend. Christelijke families zijn hun baan in het toerisme kwijtgeraakt en dagloners hun werk in Israël. Alle prijzen zijn gestegen. Iedere zondag geeft ieder wat hij kan missen. Als Lutherse Kerk bieden we mensen voedselbonnen, betalen medische kosten, geven schoolgeld, verstrekken warme maaltijden aan ouderen. Maar

het onrecht en de ongelijkheid is groter dan wij als kerk aankunnen. We voelen ons schuldig over Gaza, maar kunnen niets doen. Veel christelijke families zijn geëmigreerd. Zonder vrede, recht en werk zal niemand hier blijven.”

Rana Zeidan, directeur van het diaconale programma van de Lutherse Kerk in Beit Jala.

Kerk in Actie steunt kerken in het Midden-Oosten. Help mee! Geef via kerkinactie.nl/versterkdekerk of via de QR-code.

Maandag 17 maart – Lezen: Lucas 17:1-4

Let dus goed op jezelf! – Lucas 17:3

Eigen rechter

We zijn er zo goed in: op anderen letten en vooral op wat ze fout doen. Als iemand faalt, zijn we vaak niet te beroerd om dit via zoveel mogelijk kanalen zo luid mogelijk kenbaar te maken. Zo spelen we voor eigen rechter. Vaak denken we dan niet na over de gevolgen die dit oplevert.

Het kan ook anders, zegt Jezus. Door niet op de ander en wat hij fout doet te letten, maar op jezelf en wat jij kunt doen. Wat zou jij nodig hebben in zo'n situatie? Een publiek gerecht of in gesprek gaan over datgene wat is gebeurd? Een val of een nieuwe kans? Het laatste is moeilijker dan het eerste. Maar het is wel wat wij van God mogen ontvangen ...

Luistertip: Het lied 'Als er vergeving is' van Sharon Kips is een gebed om God te vragen te helpen bij vergeving. petrus.protestantsekerk.nl/alservergevingis

Dinsdag 18 maart – Lezen: Lucas 17:5-10

Geef ons meer geloof! – Lucas 17:5

Als een mosterdzaadje

Wie heeft er niet ooit getwijfeld of zijn of haar geloof groot of sterk genoeg is? Op zo'n moment is de uitroep van de leerlingen uit het hart gegrepen. Eigenlijk zouden we dan graag een groots en meeslepend teken willen zien, een wonder bijvoorbeeld. Of een mooie spreuk of zegen waarmee we op weg kunnen. Maar Jezus' antwoord is totaal anders. Hij begint over mosterdzaadjes en vertelt een verhaal over een knecht wiens werk nooit ophoudt. Teksten waar je over na moet denken. En dat is lastig als je twijfelt. Jezus zegt hiermee dat het in het koninkrijk van God niet gaat om wie het beste of grootste geloof heeft. Wel om een heel klein waarachtig geloof dat je laat doen wat je te doen staat.

Tip: Geloven is soms gewoon maar op weg gaan en gerechtigheid doen, bijvoorbeeld door het houden van een pelgrimage van gerechtigheid en vrede. petrus.protestantsekerk.nl/pelgrimage

Om U te zoeken,
heb ik geen vleugels nodig,
ik heb me enkel stil te houden,
in mezelf te kijken,
me niet te verwijderen
van een zo hoge Gast.

Liedboek p. 1418, naar uitspraken
van Theresia van Avila

Vrijdag 21 maart – Lezen: Lucas 17:20-25

... het koninkrijk van God ligt binnen uw bereik. – Lucas 17:21

Binnen bereik

‘Dat koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?’ Deze beroemde regel van Gerard Reve uit het gedicht Graf te Blauwhuis, gaat over een jongen die veel te vroeg gestorven is. Het antwoord van Jezus op eenzelfde vraag van de farizeeën geeft helaas geen concreet inzicht. Want wat Jezus hier eigenlijk zegt, is dat er geen peil te trekken valt op dat rijk. Je kunt het niet aanwijzen en al helemaal niet voorspellen. Het enige wat Jezus er concreet over wil loslaten, is dat het binnen ons bereik ligt. We zullen het ontdekken als we Jezus’ weg zullen volgen. Het vraagt onderweg om keuzes maken die soms eenvoudig en soms heel moeilijk zullen zijn. Maar we mogen gaan, met Gods hulp.

Vraag: *Hoe zie je het koninkrijk van God en hoe kun je (met je gezin of in je omgeving) het meer zichtbaar maken? Bedenk een passende activiteit om samen te doen.*

Zaterdag 22 maart – Lezen: Lucas 17:26-34

Wie probeert zijn leven veilig te stellen zal het verliezen, maar wie het verliest zal het behouden. – Lucas 17:33

Radicale verandering

De videodeurbel is bijna niet meer weg te denken; een camera die iedereen in de gaten houdt. Als ik zo’n deurbel zie, vermoed ik vaak dat mensen wel erg bang zijn om hun waardevolle spullen te verliezen. Degenen die Jezus horen praten, zullen misschien dezelfde gevoelens hebben en behoorlijk hebben moeten slikken. Als ze niet opletten, kunnen ze zomaar alles wat van waarde is verliezen. Maar houdt Jezus hier niet een pleidooi dat het leven niet te plannen of te bewaken valt? En dat het zinloos is om vast te blijven houden aan het oude, als het oude ervoor zorgt dat we ons niet met God en mensen om ons heen kunnen verbinden? Overal waar het rijk van God doorbreekt, zal de wereld radicaal veranderen.

Luistertip: *‘Wie zijn leven niet wil geven’ van Trijntje Oosterhuis. Wat kun jij loslaten of geven?*

~~~~~

Woord dat ruimte scheidt, toekomst, wijd licht land
 waar gerechtigheid als rivieren stroomt,
 waar een wijnstok bloeit tegen klippen op -
 even is het waar en dan is het weg.
 Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt,
 geef dat ik volhard in uw vergezicht.

Lied 330

Weekthema: Oud en nieuw

We lezen deze week een aantal fragmenten uit de Romeinenbrief. De brief die de apostel Paulus schreef rond het jaar 56 aan een vroegchristelijke gemeente in Rome. Door de geloofstaal die Paulus in zijn brief gebruikt en zijn ingewikkelde zinsbouw is dit geen gemakkelijke brief voor ons. We focussen ons deze week op de scherpe contrasten die Paulus schetst tussen oud en nieuw, vroeger en nu, wet en genade, slaaf zijn of kind, lijden en luister. We beginnen de week met de evangelielezing van het oecumenisch leesrooster en op woensdag lezen we zoals elke week een psalm. Deze week is dat Psalm 103. De hele week volgt na elke korte overdenking een luistertip uit verschillende muzikale tradities, zoals klassiek, soul/gospel, pop en muziek uit Taizé.

Ds. Sophie van den Berg-Hofstee

'We staan voor vrede en medemenselijkheid'

“Wij zijn tegen oorlog, of die nu in Soedan, Oekraïne of het Midden-Oosten plaatsvindt. Als kerk staan we voor vrede en medemenselijkheid. We bieden in Egypte hulp aan vluchtelingen uit Soedan en Syrië. De dichte grenzen maken hulp aan Gaza niet mogelijk, al kunnen mensen die medische hulp nodig hebben wel terecht in Egypte. Vorig jaar hebben we meegewerkt aan

twee hulpkonvoien met matrassen, dekens, voedsel en kleding voor Gaza, maar door de gesloten grensovergang is dat daarna niet meer gelukt. Zodra het mogelijk is, gaan we zeker meer hulp bieden.”

Bisschop Yolios, directeur van Bless, de diaconale organisatie van de Koptisch-Orthodoxe Kerk in Egypte.

Kerk in Actie steunt kerken in het Midden-Oosten. Help mee! Geef via kerkinactie.nl/versterkdekerk of via de QR-code.

Maandag 24 maart 2025 – Lezen: Romeinen 7:14-19

Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet. – Romeinen 7:18b

Messcherp

Paulus ziet zichzelf hier eerlijk onder ogen. Zo helpt hij mij om ook mijzelf en mijn eigen leven eerlijk onder ogen te zien. Paulus legt de tegenstrijdige ervaring bloot dat mijn willen en mijn doen niet samenvallen. Dat ik vaak niet doe wat ik wil, het goede, maar juist het kwade, wat ik niet wil. Paulus staat hierin niet boven ons maar naast ons. Het christelijk geloof schenkt ons inzicht in onszelf. Soms messcherp zoals hier, waar Paulus in zijn zelfonderzoek als het ware ‘ontleedt’ wat hij in zichzelf aantreft. Misschien komen zijn woorden massief of verlammend op je over. Of misschien geeft Paulus hier juist wel woorden aan een gevoel dat je zelf niet goed onder woorden kon brengen, en werken zijn woorden juist verhelderend. Hoe dan ook: vandaag proberen we Paulus’ scherpe woorden tot ons door te laten dringen, voordat we met hem meedenken over de vernieuwing van ons leven.

Luistertip: ‘Help me’, een breekbaar lied van Johnny Cash.

Dinsdag 25 maart 2025 - Lezen: Romeinen 8:1-4

Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld. – Romeinen 8:1

God so loved the world

Met dit moeilijke tekstfragment cirkelen we rond het geheim van de Veertigdagentijd, de Stille Week en Pasen. De gedachte dat er iemand van buitenaf op ons toekomt in ons bestaan, die ons het leven voorleeft. En dat niet alleen; die ook iets voor ons doet. De gedachte dat het lijden en de dood van Christus niet alleen maar zinloos en noodlottig waren, maar dat er in zijn lijden ook bevrijding en verzoening schuilt. Een haast onverteerbare gedachte voor ons, waar we maar niet aan kunnen wennen. Liever lossen we onze problemen zelf op, zijn we onafhankelijk van anderen. Het liefst redden we onszelf. Durven we die gedachte toe te laten dat er een ander komt om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan? Daarover spreekt Paulus hier tot ons vandaag.

Luistertip: ‘God so loved the world’ van John Stainer uit zijn muziekstuk ‘The Crucifixion’, muziek waar je stil van wordt.

Het koninkrijk is voor een kind
dat zorgeloos speelt
en dat zich in de wereldtijd
nog niet verveelt;
en ieder die eenvoudig wordt,
een kind gelijk,
die heet de Here Jezus
welkom in zijn koninkrijk.

Lied 782:1

Woensdag 26 maart 2025 – Lezen: Psalm 103:1-9

Liefdevol en genadig is de Heer, Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw. – Psalm 103:8

‘Zegenend wordt Hij niet moe’

Wat een prachtige psalm om midden in deze week te lezen. Het is een psalm die onze ziel wakker schudt en uitnodigt om God te loven. Het is een psalm die mijn leven weer in het juiste perspectief zet. Die me eraan herinnert wie God is en dat Hij zegenend niet moe wordt. Deze psalm bepaalt me bij vier kernwoorden die de God typeren waaraan ik me wil toevertrouwen: liefdevol, genadig, geduldig, trouw. Woorden over Gods goedheid die we vandaag horen te midden van wat ons bezighoudt, van wat we vandaag zullen doen en wat we zullen meemaken. Woorden die vernieuwende kracht in zich dragen als we ze de grond onder onze voeten laten zijn.

Luistertip: *‘Bless the Lord’, het meditatieve lied 103e uit het Liedboek.*

*De liedregel ‘Zegenend wordt Hij niet moe’ komt uit het tweede couplet van het prachtige lied ‘Loof de Koning heel mijn wezen’, Lied 103c uit het Liedboek.

Donderdag 27 maart 2025 – Lezen: Romeinen 8:14-16

Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God. – Romeinen 8:14

Wat wil je later worden?

Ons hele leven zijn we bezig met wat we zullen worden. Dat begint al vroeg. We denken na over wat we later willen worden van beroep: aannemer, leraar of heel iets anders. We hopen onszelf te ontwikkelen en carrière te maken, leidinggevende te worden of baas van het bedrijf waar we werken. En misschien zijn we in ons leven ook wel iemands man of vrouw geworden, moeder of vader, opa of oma. Maar in het christelijk geloof draait het om iets heel anders. Daar draait het om worden als een kind, een kind van God. Dat klinkt ons vreemd in de oren. We zijn toch juist opgegroeid en volwassen geworden? Het evangelie zegt mij: te midden van alles wat ik word in mijn leven - en te midden van alles wat ik niet geworden ben - ben ik kind van God. Dat is mijn identiteit. Die identiteit wordt me aangereikt als een geschenk, daar hoeft ik niet voor te doen.

Luistertip: *‘You Say’, een indrukwekkend nummer van de Amerikaanse zangeres Lauren Daigle.*

Weekthema: Eenling is geenling

Eenling is geenling: dat is de titel van een nog altijd actueel boekje van Jos Brink. Maar hoe zit het dan als je single door het leven gaat? Daar willen we in het midden van deze week bij stil staan. Toch is het zo dat er in de Bijbel voortdurend mensen 'paarsgewijs' ter sprake komen. Altijd weer zijn er twee zonen of dochters, twee rivalen op weg naar de troon. Twee is het getal van de bevestiging en versterking, maar ook van het onderscheid en de tegenstelling. De tweede lijkt er steeds om de eerste te zijn; ze hebben elkaar iets te leren over vernieuwing en heiliging. In deze vierde week van de Veertigdagentijd schemert ook door dat er Eén is die echt alleen is en tot geenling wordt: Jezus Christus.

Ds. Ardin Mourik

~~~~~
Mensen hebben mensen nodig
om te laten zien wie U bent,
gids van liefde,
God van gerechtigheid.

Marinus van den Berg
Uit *Medemens 4*. Kerk in Actie 2015

Jij zoekt mij: mens waar ben je?
Ik vlucht en schuil bij jou,
de bron waarin ik uitmond,
verlaat mij, blijf mij trouw.

Ik draai en keer me van je,
ik ga, kom bij je uit.
Jij wacht me in de verte,
ik weet je onderhuids.

Jij, als ik kom of wegga
en als ik hier blijf, jij.
Mijn rechter en mijn pleiter
ben jij en altijd jij.

Lied 857

Zondag 30 maart – Lezen: Lucas 15:11-32

“Vader”, zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” – Lucas 15:18

Mijn broer

De jongste zoon stelt met hongerige maag en spijt een diagnose: ik heb het slechter dan vaders dagloners. Dat zijn degenen die de buitenste cirkel vormden van het huishouden van vader. Zou het hem lukken om van dagloner, knecht, ooit weer zoon te worden? Als de vader hem ziet, komt zoonlief niet ver met zijn plan. Vaders diagnose is diepgaander: je was dood en bent nu weer levend. Die oudste zoon kan deze ‘snelle genade’ niet meemaken. Uit zijn reactie blijkt dat hij meer een knecht of dagloner van zijn vader was dan zijn geliefde zoon. ‘Die zoon van u ...’ En dan dat antwoord: ‘Mijn jongen ...’ De enige route voor de oudste zoon terug naar de inner circle is dat mijn jongen ook ‘mijn broer’ leert zeggen. Geldt dat ook niet voor ons? In de kerk, ons dorp, ons land?

***Luistertip:** Een pelgrimsgebed van Amanda Strydom, petrus.protestantsekerk.nl/pelgrimsgebed*

Gebed

Vader,

*Misschien zijn wij wel
meer oudste dochter of zoon
dan wij gedacht hadden.
Al jaren kind aan huis,
maar eigenlijk nog steeds knecht.
Dat wij dan door de jongste,
de paradijsvogel van ons twee,
weer leren zeggen: mijn zus, mijn broer ...
Zodat wij ons weer uw zoon of dochter weten.
Onze Vader bent U gebleven,
door Christus onze Heer,
Amen*

Gij wacht op ons
totdat wij opengaan voor U.
Wij wachten op uw woord
dat ons ontvankelijk maakt.
Stem ons af op uw stem,
op uw stilte.

Lied 328

Vrijdag 4 april – Lezen: Matteüs 21:28-31a

Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan? – Matteüs 21:31a

Kind of knecht

Dit tweetal doet natuurlijk weer denken aan het verhaal van zondag. Toch is er ook een verschil. De relatie met de vader staat hier meer centraal dan de verhouding tussen de broers onderling. Welk kind is hier de echte zoon van de vader? De tweede die gelijk 'ja' zegt, zegt daar volgens het Grieks: 'Ja, heer.' Spreekt daar zoonschap uit of knechtschap? Weet je je als kind ook zoon of dochter? De vader zegt tegen de eerste nee-zegger nu juist: jongen (of zoon). Uiteindelijk voegen de kinderen de daad niet bij het woord. Ze bedachten zich beiden. Je zou het bekering kunnen noemen. Hoeren en tollenaars worden eerder dochter en zoon dan de gelovigen van het eerste uur. Vader blijft vader, maar wanneer worden kinderen ook echt dochter of zoon?

Om over na te denken: 'Nee' zeggen tegen iets is op een dieper niveau 'ja' zeggen tegen iets anders ...

Zaterdag 5 april – Lezen: Lucas 10:1-4

..., die Hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. – Lucas 10:1b

Twee of drie

Het is hier alsof Pinksteren doorbreekt. Eerder waren de 12 leerlingen uitgezonden en nu ineens 72. Het heil moet naar de volken en dat zal gepaard gaan met tegenslag en moeite. Ooit kwamen de dieren bij Noach in tweetallen aan bij de ark. Het is ook niets niks om nieuw land te betreden. Zou dat voor mensen ook niet gelden? Daarom gaan de leerlingen twee aan twee. Versterking en bemoediging, mens en medemens of tegenmens als het nodig is. Warempel klinkt ook weer het bekende liedje van deze week, dat één plus één drie is. Je zou er zo overheen lezen, maar er staat niet voor niets dat Jezus hen 'voor zich' uit zond. Gods lichtend aangezicht is erbij.

Gebedstip: Dank dat wij geen eenling zijn, omdat Jezus eenling en geenling werd in onze plaats.

God in de hemelen,
zie naar uw mensen,
Wijs ons de weg van het leven.

Lied 368e

Woensdag 9 april – Lezen: Psalm 126

Toen de HEER het lot van Sion keerde, was het of wij droomden, een lach vulde onze mond, onze tong brak uit in gejuich. – Psalm 126:1,2

Een traan en een lach

‘Omkeer’ is duidelijk een kernwoord in de Bijbel. Dat geldt als oproep aan mensen: keer je om! Wend je af van dwaalwegen en doodlopende paden en keer terug naar de levende God! Maar ook van God kan gezegd worden dat Hij ‘omkeert’. Hij keert Jona die op de vlucht is. Hij keert het lot van Ninevé: hen was het oordeel aangekondigd, maar zij bekeerden zich, waardoor God zijn oordeel omkeerde en genadig was. Ook Israël weet wat het betekent als God het lot keert: uit gevangenschap worden zij bevrijd. Verdwaald in een vreemd land worden zij thuisgebracht. In de donkerste nacht wordt weer gedroomd. Waar tranen zijn breekt een volle lach door. Geen situatie is zo hopeloos of God weet het wel om te keren!

Vraag: Zijn er situaties in jouw leven waarin God je heeft veranderd? En kun je daarover iets met anderen delen?

Donderdag 10 april – Lezen: Jona 2

Maar U trok mij levend uit de dood omhoog, o HEER, mijn God! – Jona 2:7

Een psalm

De psalmen helpen ons om woorden te geven aan situaties waarin wij sprakeloos staan. Sterker nog, ze helpen ons om te visualiseren: om ons een situatie voor te stellen die nog onmogelijk lijkt. Dat lijkt hier ook bij Jona te gebeuren. In de diepste nood gebruikt hij woorden van een psalm (die doet denken aan Psalm 42). De diepe zee en de grote vis staan symbool voor het rijk van de dood. Je zou zeggen: hij is nu werkelijk ver bij God vandaan. Maar in het kolkende water denkt hij aan de tempel, aan de plaats waar God aanwezig is. Met zijn gebed hijst hij zich op tot God. En op de bodem van zijn bestaan begint hij te danken. Zo zijn de psalmen als drijfhout op volle zee: ze brengen ons naar het droge. Zodat ook wij kunnen zeggen: het is de Heer die redt!

Vraag: Aan welke psalm heb jij je op kunnen trekken toen het moeilijk was in je leven?

De vredeskoning! Kijk die vredeskoning.
Geen zwaard, geen speer; met blote hand,
gewoon met woorden brengt hij vrede.
Hosanna krijgt de overhand.
Nu glanst de hemel, bloeit het land.

Lied 549:1,3

Zondag 13 april – Lezen: Lucas 19:28-38

Ze antwoordden: 'De HEER heeft het nodig.' – Lucas 19:34

Begrijp je het wel?

Begrepen ze het helemaal, de leerlingen die het veulen moesten gaan halen? 'Waarom was het nodig dan?' Of de eigenaars van het veulen die te horen kregen: 'De meester heeft hem nodig.' 'O ja, waarvoor dan?' En toen de leerlingen dachten dat ze het begrepen en hun jassen op de grond legden ter ere van een nieuwe heerser in Jeruzalem, zaten ze er toch nog naast. Toch past alles samen in wat God aan het doen is. Heilig leven is soms doen wat je gezegd wordt, ook al begrijp je het niet. Soms is het doen wat je denkt dat goed is en blijkt je er later naast te zitten. Het is vooral je altijd weer laten verrassen door het goede wat God ermee doet.

Vraag: *Hoe ga jij ermee om als je dingen van God niet begrijpt?*

Gebed

*Heer, er zijn dingen die ik niet begrijp.
Dingen in mijn leven,
dingen in de wereld om mij heen,
dingen die met U te maken hebben.
Help mij iedere keer weer
om mij in vertrouwen over te geven aan U
en te doen wat U zegt.
Amen*

Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,
voor ieder van ons schoon water en brood,
een veilige plek, een plaats om te schuilen,
een plaats in Gods licht als tafelgenoot.
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen:
zij scheppen recht en geluk.

Lied 388:1

Woensdag 16 april – Lezen: Lucas 21:29-36

Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is. – Lucas 21:31

Wees opmerkzaam

Twee perspectieven lopen door elkaar in dit stukje: de verwoesting van Jeruzalem en de terugkomst van Jezus. Voor beide geldt de oproep: pas op dat je hart niet afgestompt raakt door de roes van dronkenschap en de zorgen van het leven. Wees opmerkzaam: als de appelbloesem aan de bomen zit, dan weet je dat er appels zullen volgen. De bloesem is uitgelopen, wees voorbereid. De verwoesting van Jeruzalem vond plaats in 70 na Christus. Zijn woorden bleken waar. Op de terugkomst van Jezus wachten we nog, maar ook die zal zeker komen. Slaap niet in, zegt Hij zelf. Bid onophoudelijk, je zult mijn kracht nodig hebben.

Vraag: *Hoe denk jij over de terugkomst van Jezus? Verlang je ernaar, bid je ervoor? Of denk je er liever niet aan?*

Donderdag 17 april – Witte Donderdag – Lezen: Lucas 22:14-23

‘Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt.’ – Lucas 22:15b

Judas

Het raakt me dat Jezus dit tegen de leerlingen zegt: ‘Ik heb er hevig naar verlangd deze maaltijd met jullie te vieren, voordat de tijd van mijn lijden aanbreekt.’ Jezus die echte diepe vriendschap voelt voor zijn leerlingen, die zijn laatste uren en moeilijke momenten met hen deelt. Ze zijn allemaal bij de maaltijd, zelfs Judas die Hem verraadt. Verlangde Jezus ook naar Judas? Ja, ik denk van wel, zijn liefde voor mensen is dieper dan we ons ooit voor kunnen stellen. Ons antwoord op zijn liefde maakt Hem iets uit. Maar Hij breekt niet in. Hij bindt Judas niet aan de stoelpoot vast. Hij zegt het alleen: ‘Ik heb er hevig naar verlangd om ook met jou deze maaltijd van gemeenschap, redding en vergeving te vieren.’ Het verlangen van Jezus naar zijn mensen nu is nog even springlevend.

Vraag: *Wat is jouw reactie daarop?*

Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:
der hemelen hoogste majesteit
verrees vandaag in heerlijkheid.
Halleluja.

De vrouwen naar het graf gegaan,
zegde een witte engel aan,
dat nu de Heer was opgestaan.
Halleluja.

Wij vieren 't feest van Pasen weer,
en brengen alle lof en eer
aan onze opgestane Heer.
Halleluja.

Lied 620:1,5,11

Pasen

Zondag 20 april – Eerste Paasdag – Lezen: Johannes 20:1-18

'Maria!' – Johannes 20:16

Alles nieuw

Pasen is het feest van 'Alles nieuw', opstaan tot nieuw leven. Dat is mooi gezegd, maar niet eenvoudig gedaan. Je hoeft geen psycholoog te zijn om te weten dat het niet lukt om totaal als nieuw te beginnen. Opstaan uit de dood lukt ons sowieso niet.

Maria van Magdala lukt het ook niet. Zelfs als zij het lege graf ziet, engelen haar aanspreken, ze de opgestane Jezus ziet en Hij haar vraagt wie ze zoekt en waarom ze huilt, wordt in haar leven niet alles nieuw. Pas als Jezus haar bij haar naam noemt wordt alles anders. Pasen is het feest van God die jou bij name kent: 'Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij!' (Jesaja 43:1). Dit horen maakt alles pas echt nieuw.

Tip: Lees Jesaja 43:1-2, schrijf het slot van vers 1 op en vul hierbij je eigen naam in. Steek hierbij je doopkaars, of een andere kaars, aan.

Gebed

Eeuwige God,

*Dank dat het Pasen is. Dat U mij bij name kent.
Dat U niet aan mij, in mijn 'oude' bestaan, voorbijgaat
maar mij bij mijn naam roept,
liefdevol en genadig.*

*Dank voor het wonder van Pasen,
dat ik als nieuw voor U mag leven
tot zegen van anderen.*

Amen

